

שטיין, יעקב שמואל (יענקלה)

בן יהושע ומתא. נולד ביום י"א באב תש"ו (8.8.1946) בפרדס-חנה. ימי הילדות שלו ולאחריהם ימי נעוריו עברו עליו במקום-הולדתו. תחילה למד בבית-הספר היסודי שם ולאחר-מכן בבית-הספר התיכון החקלאי וסיים את לימודיו בהצטיינות. מלא חדות חיים, ושובב היה משחר ילדותו בהתבלטו בשכלו החרוף. השתייך לתנועת "הנוער העובד" ונתמנה המדריך בה; בן שלוש-עשרה היה אז. במסעות ובטיולים, במחנות

ובפעולות היה פעיל מאד ונכון לעזור לחבריו. את זמנו הפנוי הקדיש לתחביב אהוב עליו מאד — הכדורגל. אך יחד עם זה היה מן המצטיינים בחקלאות לענפיה השונים. ביולי 1964 גויס לנח"ל. הוא ביקש להיות מדריך ומבוקשו ניתן לו כשנקבע לו המקום כמדריך לשנה ב"נוער העובד" אשר בקרית-גת. שם נטה לעזור לחברים לעודד אותם — תכונה

המעידה על עדינות-נפשו וטוב-מזגו. לאחר-מכן עבר לאימון המתקדם. כשנה לפני שחרורו מן הצבא הצטרף לחבריו, לקבוצת גזר, ובמשק היה מסור ועבד בכל עבודה. בעיקר אהב את עבודתו כרפתן כי אהבתו לבעלי- החיים היתה גדולה והיא שהביאה אותו להמשכת לימודיו — רפואה וטרינרית. בחדרו היה תמיד ספר פתוח לקריאה — דברי עיון ומחשבה ואף ספרי-שירה. לאחר-מכן היו בנפשו לבטים קשים: הוא שאף להשתלם בחוץ-לארץ ברפואה וטרינרית ומצד שני ראה צורך לעזוב את המשק ואת חבריו לשם כך, אבל לפני נסיעתו לחוץ-לארץ נקרא למילואים אשר מהם לא תזר. הוא נתקבל לאוניברסיטה של ניו-יורק כסטודנט לביוולוגיה (בפקולטה הטרומ-רפואית) מתוך מטרה ללמוד רפואה וטרינרית. בד בבד קבלוהו גם באוניברסיטה העברית בירושלים ובמכון וייצמן ברחובות. אך במאי 1967, עוד הוא מתכוון לנסיעתו לחוץ-לארץ ומתכנן את המשך- לימודיו שם, בא צו הקריאה לדגל ושם לאל את חלומו. הוא יצא מלא בטחון ועוז, שהעיד חיוכו הלבבי וביום השני לקרבות המלחמה, הוא כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967), נפל בגבעת-התחמושת בירושלים בשעת לחימה בתעלות הגבעה. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. זכרו הועלה ב"מכבים", בטאון הסתדרות מכבי ישראל. בספר "מארות גברו" של מפקדת הצנחנים הוקדש עמוד לתולדותיו ולתיאור קרבו האחרון.